

Шарк юлдузи

Журналинг бу сон адабиётшунос, филология фанлари доктори С. Мамажоннинг «Ленин ва миллий адабиётлар» мақоласи билан очилади.

Ойдин ҲОЖИЕВА

Бўзтўрғай

(ШЕЪРИЙ ҚИССАДАН ПАРЧА)

Севинча интизорлик

Одамларни секин эди интизор,
Тўйларда қўнмақ, уйнақ озу.
Инсонга не қувонч, не байрамки бор —
Дилда яшар эди эртақдай эзу.
Дастурхонда кўриш билан ёгон,
Сўндал палов қилар тўқроқ хонадон.
Лекин тарк этмади дилларни бир бахт:
Хабтга, қўшиқча, юрта муҳаббат.
Рўзи хўроқ деган бир чол бор эди.
Тўй-хашар дарагин тўлатар полон.
Қандаш ош бўлса, у тайбар эди.
Тоғим бир кийф урса — қўлатар полон.
План тўлган кўн қолзоқ рақси
Қозон осдирибдан элу юрт учун.
Гуруч қалчи экан, шунинг байси —
Ош эмас, халмига етмади кўн.
Қувонқ чол ётарки уқунни уриб,
Бир бола «Ошга!» деб айтиб келибди.
[Иминлаб келганча қизикчи полон
Қозонда халмидан қолмабди нишон].
У чок бошда айланб юриб,
Этинги ечибди, маънос қўлибди.
Қозонга тушибди, халмининг юқини
«Хўдога шукр!» деб ялабди роса:
«Дуниёни тағига етмади энди»,
Ичак узилганча ким кулса тоза,
Қилларнинг кўзига қаралар инди.
Рўзи полон ичмак мўлаовин силаб,
Қолзоқ хирмонига барака тилаб,
Дебди: «Беллашмоқча борам бирор мард!»
Хижрону қоразат, қизикчилик, дард
Одамлар завқини сўзидирганми ҳақ!
Халқ деган шундай эзу, матонатли куч.

И Ю Н Ъ С О Н И Д А

«Хикоялар» рубрикаси остида Н. Қиличевнинг «Хонсор», «Қўшлар учиб кетдилар», А. Асқовнинг «Енгилри кўшлар», «Малҳам», Р. Мирҳайдаровнинг «Иўлда йўловчи кўш» номи хикоялари берилган.
Шеърнинг муҳлислари эса О. Ҳожиеваннинг «Бўзтўрғай» шеърини қиссаси, М. Мирзаев, Б. Исроил, Е. Исмомов, Ж. Алимардон, Х. Раҳматларнинг янги шеърлари билан танишадилар. Н. Қиличевнинг «Аллоҳлар» поэмаси ҳам шу сонда жой олган.
Шунингдек, П. Қодирнинг «Нажот» афсонавий қиссасининг охири, Қ. Мирзонинг

Алишер Навоийнинг ёшлиғи ҳақидаги «Муб-тало бўлдим сента» қиссаси, Г. Маринсонининг «Минг бир тақдир» ҳужжатли қиссаси журналхонлар эътиборига ҳавола этилган.
Б. Қосимовнинг «Хурриятга чорловчи шеър» М. Юнусовнинг «Вақийи адабиёт назария кўзгиси», Х. Сулаймоннинг «Асрлар қаъридан қад кўтарган шоир» мақолалари адабиётшунослик турли проблемаларидан баҳс юритади.
Журналининг «Гулқайиш», «Мадааний ҳаёт» рубрикалари остида ҳам рағбат-баранг, қизиқар-ли материаллар бор.

Олам тингламаган усулларини,
Қўшиқини, савтнинг гул-гулларини
Тўшларинида аён айтиб берарман!
Тўйбонани этиб шундай андармон,
Гийофдаги таибур суларди гўё!
Соҳир созасанин изларди гўё!

Узилган тор

Бир ёғи бедазор, бир ёғи текор
Ҳайҳотдай ҳовлида иморат қилди,
Нақшикер дарвоза, онавад айвон
Тўқчилик, хашмадан беради нишон.
Одамлар қон кечиб, жон берган уруш —
Қедмики бу ҳовли кўрмагандай туш.
Тимдаг бозорнинг келинини уйи.
Раҳ урилган эди гулдор шифт буйи.
Палакнинг бурчида, гийофи баҳма!
Табур турар эди ноҳуна маҳал.
Тўйбека келинчақ. Онадан олис.
Юрғига тушади эзу эримон-ҳис
Тўшари беборлик бўлган ҳам рост.
Қўндулар ҳуқорлик бўлган ҳам рост.
Энди халқларни тиниб торганди.
Кўз остига нафис чизик торганди.
Ҳаёт деб аталган моҳир муҳандис.
Бу ешда нақ олма гуллар тизги
Дилда кулф уради оғуздай бодраб.
Бу ешда турмекаси йўлларда мудраб.
Кўзларинг бошқача қўрар маҳонини,
Аниқроқ биласан яқин-ёқинини.
Тўйбека арқай эди, пешонаси кенг,
Не оғир иш бўлса шимарлар енг.
Беда, гўзабоқ таширди боғ-боғ,
Молю ҳолдан тортиб, то идиштовок,
Ҳаммасини тиндирар эпил келинчақ,
Қўли гул, озода кўнгилик келинчақ.
Хирмон кўтарарди, шопирлардон,
Силмай кетар эди танасига жон.
Агар у ёлғондан қилса хирғонин,
Олам нигоҳлардан буларди гоёиб,
Нафис, ширғил хўш овоз дераб.
Шатлилаб келарди ер-қўнги бериб.
Тамир-томилларда сўзга эзлаб,
Ғалиш, кистилар, санчик, итболар
Ғағалиш дарб тўйларини қилди.
Ғазалини фўсуқор талқинларда
Олмас-олисларга кетарди оқиб,
Қарғаша булутлар наби улоқиб.
Янги ой чиққанда масъуд бир шамол
Дилларни эрқалаб кетарди хўшол...

«Эх, Шарк Бўлбулининг ўтди-да қадри.
Қани билганимча бир кўйла, қизим!»
Иўк деса, ўт бўлиб ёнғудай бағри,
Улиб, киникниб илдиз тазвиз,
Чилдираниб чертиб, чилдириб бошни,
«Тановар» қўшини қўйлаб озода.
Азиз, диллаш эди нақадар ҳаёт!
«Эмди сандек жон, жонон қайдадур,
Кўриб гул юзини боғда бандадур.
Сақлай ичкини тоғи жоним тандадур,
Узим ҳар жойдаман, кўнгулм сандадур!»
Меҳринг ўти ногаҳ тушиди жонларга,
Парвоим йўқ зарра ҳошумонларга,
Лола янгиб тўлиб бағрим қонларга,
Узим ҳар жойдаман, кўнгулм сандадур.
Иўк сан каби малолхатли ягона,
Кўрғанимкин инсонлигини замона,
Бўлбўл халқ ичда мўндоғ афсона,
Узим ҳар жойдаман, кўнгулм сандадур!»
Авжга чиққан сари ёқилми оҳанг,
Бир янгиб бўларди тажангу диланг.
Тўйбека кутарди олқиш ва мақтов,
Тунад эди, сўз демай борарди қув.
Улардан узича кўнуб, тутайиб:
«Наҳот менга қўшиқ рақибдур, рақиб!»

Танбур суҳбати

Гоҳ рўзгор ишлари бўлар фаромуш.
Хўди қўраётган каби ширин туш,
Тўйбека шунча исен оламга эмма,
Танбурни оларди кўнгилик йиллаб.
«Кўнгилик, юрғинда гулрўлаб ёнган,
Орзуинг қўшлари бўлиб уйғонган,
Ноёб истеъдодинг соғма шамолга,
Менинг армоним бўл, етми нисолга!
Отанг сиз оғанда, қилганда нол.
Дурга айланарди ҳатто шалола.

Мен ўрни асманим!
Кўнгиликнинг! Урган!
— деган натижа билан товуш
қилибди.
Богдон ошининг оловини
тортиб, зирвакни
қўймайдиган қўлиб
қўйди-ю, овоз келган
томонга шовилди.
Пўллада катта-катта
анорлар сочилиб ётиб-

Пиримқул ҚОДИРОВ

НАЖОТ

(АФСОНаВИЙ ҚИССАДАН ПАРЧА)

Богдон бир ўн
қўнқча ўт ёниб, саба-
ниёниб тўғраб, ёғни
доғлагунча қош қўра-
ниб қолди. Вазири
қўшқандан чўкиб дарво-
захона томонга ўтди.
У ерда махфий ишлар
амирининг йиқитга қа-
қон одами наша со-
лиган халтачани тай-
ёр қилиб туртишган
эди. Вазири уларга ш-
вирилаб буйруқ берди:
— Ошининг зирваси
пишаётганда биттаган
боғдонни бир баҳона
билан четроққа қа-
чириб, тағига тутасан.
Ана шу найда инки-
чинг бориб, билинтри-
май зирвакка наша
қўшасан.
Вазири яна меҳмон-
ларнинг олдига кириб
кетди. Ошхона томон-
дан кашгаринг қозон-
га урилган ва хўш-
қўй сингур узиб йўл-
қақа сочиб кетибди.
Бу ишни вазирининг
одамлари жўртта
қилганини боғдон ҳам,
сувчи ҳам билмас эди.
Қоровул сувчи Инги-
ти ўғри деб туриб ол-
ди, боғдон унинг бету-

Ош дамлангунча ва-
зири Зухурбек яна
бир марта ичкаридан
чиқиб, дарвоза томон-
га ўтиб кетди. Махфий
одамлари унинг буй-
ругини яқин ба-
нариганини, боғдон
ҳеч нарсани сезма-
ганини шивирлаб айти-
беришди. Ош дам
егунча вазири ана Ҷу-
нон оталарнинг олди-
га кириб, бирпас ўти-
рди. Зухурбек ҳар қан-
ча илғи гаплар айтса
ҳам, уч оғайилар уга
очилиб сўзламас
эдилар.
Ош сузилишига
қўнгилик қолганда вазири
қўнгилик кўнгилик қўн-
гилик... Меҳмонлар, эн-
ди менга руҳлат бера-
сизлар,— деди.— Мен
подшо ҳаратларни
қақирдидилар. Ётиб
бормасам бўлмайди.
Ҷўнон ота тил учи-
да:
— Жаноб вазири де-
виранинг ошиндан
емайдиларми?— деди.
— Энди сизлар ма-
на бу боғдон ота би-
лан еб туринглар,
Иложи бўлса мен ке-
линоқ қайтиб кела-
ман. Саройда жулда за-
рур иш чиқиб қолди.
Вазири олоб билан
қўл қовуштиргачча, чи-
қиб кетди. Унинг қа-
дам товушлари тин-
гач, уч оғайилар
ағча енгил тортишди:
— Кетгани ақши
бўлди,— деди Тулаб
ботир.— Ҳазимиз бир
яй роса оқидида,—
деди Уктам ботир.
— Лекин қоринлар
ҳар роса оқидида,—
деди Уктам ботир.
Ҳадемай боғдон кат-
та чинни лаганини де-
виранинг ошига тўлди-
риб кирди. Ошига зира-
к, бехи, қораянд солин-
ган, ҳар битта гуручи
олтиндай товланб ту-
рар эди. Ошда наша-
нинг таъми билдирмай,
қандайдир иштаҳани
қитқилловчи ва қул-
ғун келтирувчи бир
маза пайдо бўлган эди.

Жўра АЛИМАРДОН

КУТИШ ЛАВҲАЛАРИ

Ой нигоҳи яриқроқ,
Ворлицан тушган оқшом.
Елда тебраниб ларқон
Олмоқда гўв ором.
Лаҳза утар чалиб тор,
Мен йўлингга чинтир-
юлдузлар жимир-
жимир,
Сузиншдан кўндан кўз,
Майсалар шинар,
шинар,
Ичкиншдан очар сўз,
Гоҳ сархўш,
гоҳ хўшёр,
Мен йўлингга интизор,
Маншуттоллар эғиб
бош,
Учдан боқар бир
терак,
Барчаси менга сирдош,
Аммо сандан йўқ
дарак,
Қуялашиб бирга
ашшоёр,
Мен йўлингга интизор,
Тўда-тўда оқ булут,
Кўнда неза бошладим,
Ойга ҳам солмаб қовут,
Ерга сол ташладим,
Кўз оғса ҳам
тонг саҳар,
Мен йўлингга
интизор.

Барот ИСРОИЛ

МЕНИНГ ҚУШИҒИМ

Кўнда нуқта бўлиб қалдираётган,
Улкан маҳд этиб мулдирётган,
Қуялаб, дашту қирин тўлдирётган —
Тўрғай қўшиғимин,
Менинги қўшиғим.
Самога урилиб берган акс-садо,
Қўмақдиротиқмас, биллиб қўй, ошно!
Мўкимадан: отилиб чиққан бу нидо —
Менинги қўшиғим,
Менинги қўшиғим.

Мустақил бўлам селжа

ҚИССАДАН ПАРЧА

Алишербек хаблди
бол кўрайд малак-
лини сувратини тик-
ламоқча уринар, аммо
тиклаганда нимадир
кам бўларди... Ёноғи-
га тегиб ғашини кел-
тираётган дастурининг
печини зарда билан
ўрама қатига шитоб
қилтирибди, адресмо
исли рўмолчасини
олиб, юз-кўзларини
арғди. Дилдан тили-
га кўчган мисраларни
пичирлади:
«Яна не ўт эдиким,
туши хонумонимга,
Яна не шуъла
эдиким, туташди
жонимга.
Яна не барқ эдиким,
тушга ўртади хаслек,
Бир ўт шарорасидан
жисми нотавонимга.
Яна не новаким
мужгон эдиким, қатлим
учум
Тинилди кўнгулма,
яъники кирди
қонимга...»
—Ориқдан карвон кў-
ғирқоқларининг овози
эшитилди мисралар
узалиб қолди. Али-
шербек орқасига қа-
раб, эшак еттибди ке-
лаётган кўрт-беш ту-
ни кўриб, қўй барра-
сидан алгарма қул-
қондан қилиб остидаги
эшанин халачўп билан
ниқтаб қайтди. Ин-
ки энди биттадан су-
ворий қарвонни кўзатиб
келмоқда. Туяларнинг
инки ёпишганида қо-
ларда аллақандай тал-
қонимон юк, орқадан
қилиб туянинг инки
ёпишганида калла-
ларда қаймоқ рағи
мармар тошлар.
Шундоқини му-
лоҳида иморат қўри-
моқда эди. Ўш жой
қандайдир қўнгилик
қилибди. Улар юкларини
бир-бир халос
этидилар.
Алишербек иморат
қўрилиши манзарасини
томонга қилиб маъ-
лаб бўлиб қолди. Де-
волонлар ҳавозалар
устига эриши ҳаракат
қилишди. Бирини чи-
ғирини айлантириб
пастанда челақларда
қоршима-лой торта-
ди, бири бу қоршима-
ларни девор устига
силанч қилиб ёлди,
бошқаси пастанда: иғи-

Шу вақт кўчада
тўрт нафар даҳашт қул
кўтарган тахтиравон
лайдо бўлди. Орқаси-
да инки маҳрами бил-
лан саман белов мин-
ган улдоғиқат қилиш.
Отнинг устига қизил
сахтиён жул ёпишган,
улардан қумуш қўнги-
роқчалар отнинг юриш
маромига мос жиринг
келди. Отнинг ёпиши
ва эгар қумуш салаф
қалаб безатилган. Су-
ворийнинг ҳам эғнида
қизил аборшини тўн,
бошда қизга қадалган
сувар бўли. У ёш,
шунга қармай, ҳеч
қандай боқмай, инки
қўли билан эгар қоши-
га тагинганча виқор
билан пописанд ўтиб
кетди. Мутақаббир зо-
дагонинг бу вазиати
табоятноз Али-
шербекининг эсансини
қотирди.
Унинг ёнига беҳти-
ёр «Хисрав ва Шир-
ин» достонини ақшо-
ниб ваҳматнаш ва ҳу-
нарнаша битиб Фар-
ҳод тушиди-ю, ўриндан
туриб кетди. Иморат
сарри борди. Виноқор
ларга аҳтиром билан
салом берди. «Хор-
манлар» деб ҳол су-
ради. Яшил аборшини
туянинг, мухтасар
ўралган дастурини
егиб, дарахтга лади.
Қайси ишга уйнаш-

«Мен битмак бўл-
гон достонинг марди
майдони Фарҳод бў-
лур. Ширинлек дил-
доринг муҳаббатини
оёқ ости қилгон, Фар-
ҳоддек ошиқи солиқин,
заҳматқилиш маъ-
эгон «Хисрав» везуқ
достонинг асос мавзи
бўлур». Фасонанинг
тўб марди майдони
Фарҳод, ахир, Ул боғи
зодагондек тақаб-
бур, пописанд бўлмас,
Хонсор ва камтар бў-
лур. Ҳеч муддат нар-
о меҳнатини қочмас,
борча ҳунарларини во-
қиф бўлур. Худ Шир-
инга тоинқ қилиш
бўлмоғи керак. Нишо-
лоқ, бул фасонани
ман ўз ҳолимга битур-
мен...
Хавлдан ноғоҳ ў-
ган бир Алишербек-
нинг гайратига гайрат,
рабатига рабат қў-
шар, унинг гайрат би-
лан шиллаши бинорқо-
ларнинг хайрат ва
хурматини оширар эди.

Қўядан отилган сув гувилашши,
Умонлар гирдоб, тўлқин қувлашши,
Емирг, қор аралаш эб қувлашши —
Шамол ноласмас,
Менинги қўшиғим.
Белград хўшаваб сакроқи қўшлар,
Демағ, фақат гулни севиб олқинлар.
Улар кўйга мушток қўнғилмини қўшлар,
Демағки улар ҳам —
Менинги қўшиғим.
Хайлим кўларда қилмоқда парвоз,
Ҳақонда нима бор — тинч яшашдан сөз!
Тинчликни ёқлаган минг турли овоз —
Бу менинги овозим,
Менинги қўшиғим.

ИПРАВКАЛАР БЮРОСИ

ХАТАРГА ЖАВОБ БЕРАМИЗ

Б. ҚАРИМОВ: Ай-
тишди, қандай ҳол-
ларда граждонлик хо-
лати ақтарини қайд
қилганлик учун дав-
лат пошниса олимай-
ди?
Жавоб: Туғилш,
ўлиш, фараздликка
олиш ва оталиқни
белгиланиш граждон-
лик холати ақтарини
ёшиш органларида
қайд қилиш, шунинг-
дек маъжур ақтар-
нинг қайд қилинганли-
ги ҳақида дастлабки
гувоҳномаларни бе-
риш, оталиқ белгилан-
ишини муносабат бил-
ан туғилш ҳақидаги
ақт ёзувларидаги ха-
толарни тўзатиш ва
улардан ўзгартилар
қилтириш ССР Итти-
фонқи қонунларига му-
вофиқ қўлаблат пош-
ниса олимай банар-
лади.

Никоҳ тузиш, ис-
ота исми ва фамилия-
ни ўзгартиш ҳолатла-
рини қайд қилиш, ви-
лоятдан ақралиш учун,
тегишли ҳолатларда
ниқодан ақралиш ҳа-
қида гувоҳнома бериш
учун, шунингдек гра-
ждонлик холати ақтар-
ини қайд қилганини ҳа-
қида тақорини гувоҳ-
нома бериш ҳамда ту-
ғилиш, никоҳ тузиш,
ниқодан ақралиш ва
ўлиш ҳақидаги ақт
ёзувларини тиклаш ва
ўзгартириш учун СССР
Министрлар Совети
қарорига қўрастилан
ниқодарда қўлаблат пош-
ниса олимай.

Р. ҚОЛИҚОВА: Шу
ойдан мамлакатимиз-
нинг ҳамма жойида
пioneer эб бошладим.
Қўнғил қуларда
қўнғиллик болалар ил-
риниқорди. Айтишчи,
бу йил республикамиз-
даги дам олинч ором-
гоҳларида қандай бо-
ланлик ҳордиқ чиқар-
иш қўзда тутилган?
Жавоб: Бу йилги
масъудда республика-
миздаги pioneer лагер-
ларида 400 мингдан
аён боланинг дам
олиши қўзда тутилган.
Улар учун 19 та янги
дам олиш зонаси очил-
ди. Бундан ташқари
70 минг мактаб ўқув-
чиси ўзларининг ёш
қаниқуларини шаҳар
лагерларида ўтказди-
лар.

Х. ДЕКХОНОВА,
Ш. ЗЕМАТОВА, Н.
ҒОЗИЕВ ва бошқалар:
Визалар бир масала-
да мўлаумот берсан-
ган: ўртоқлик суди ар-
хотининг мулкни
булиш бўйича иншо-
ҳал қилгани ҳақида?
Жавоб: СССР Олий
суди пленумининг
1965 йилнинг 9 апрели-
да «Судлар томонидан
ишлар ва матери-
алларни ўртоқлик
сулларига қараб чи-
қиниш тошириш пра-
ктикаси ҳақида» қўлаб
қилган қарорини 7-
бўлимга биринчи бў-
лимда 1977 йилнинг
21 сентябрга қадар
қон қарор билан қи-
ритилган ўзгартишлар
ҳам ҳисобга қилинди.
Архотининг мулкни
булиш тўғрисидаги ни-
зоини ўртоқлик судла-
ри мулкнинг даъво қи-
линаётган улуғи қан-
чаллидан қатъий на-
зар қараб қилиш
мумкин. Бу масалани
қараб қилиш чоғида
суд состави мулкни
булиш мураккаблиги
сабабли уни ҳал этиш
мумкин эмас, деган
хулосага келса, бун-
дай ҳолларда уни халқ
судига тошириши
мумкин.

Бутроқ, агар халқ
судини архотининг
мулкни булиш тўғри-
сида илган ҳўим чи-
қарган бўлса, бундай
ҳолларда ўртоқлик суди
бу материални қара-
б чиқиниша қабул қи-
лишга ҳақли эмас.
Халқ суди ҳам агар
шу масала бўйича ўр-
тоқлик суди қарор чи-
қарган бўлса, худди
шундай йўл тулади.

М. БОЙЖОНОВ:
Мен мунтазам равиш-
да кўзойнақдан фой-
даланман. Шу боис-
дан мени кўзойнақ на-
лон пайдо бўлганлиги
қийинтиради. Илтимос,
шу ҳақида маълумот
берсангиз.
Жавоб: Антик дав-
рада иқод қилган ёзу-
вчиларнинг асарларида
табиий силқиланган
кристаллар ҳақида га-
пирилса, кўзойнақ-
ларнинг ватани Ита-
лия ҳисобланади. Бу
ерда XIII асрдан бош-
лаб кўзойнақлардан
фойдаланилган.

Редатор
ўринбосари
С. Б. ЕҚУБОВ.

ЖАҲОН ОИНАСИ

ТАСС МУХБИРЛАРИ
ХАБАР ҚИЛАДИЛАР

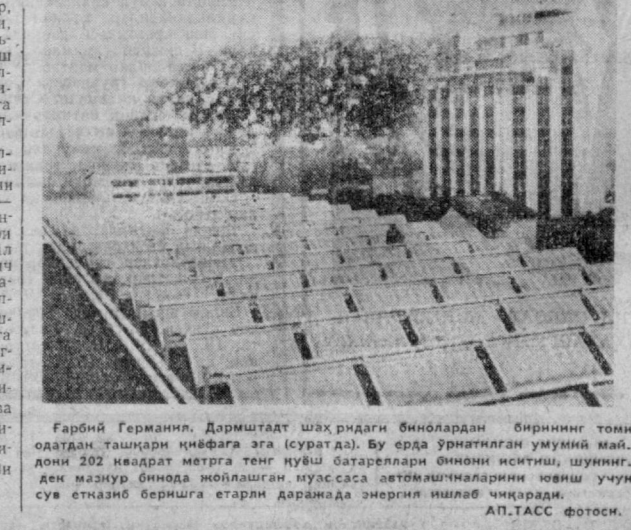
ЯНГИ ИНДУСТРИАЛ МАРКАЗ

БЕЛГРАД. Хорватиядаги кичик Сине ш-
ҳарчаси Югославияда металл қайта ишлаш
саноатининг Вирки марказларидан бири бўлиб
қолади. Бу ерда норхоналарнинг бутун бир
комплексини қўриш бошланди. Унинг маҳсу-
лоти яқин ерда жойлашган Сплит шаҳридаги
кемасозлик заводига юборилади. Комплекс-
нинг биринчи этиши ўтмишда Югославиянинг
чекка қолоқ ўлкаси қисобланган Сине шаҳри-
нин саноатини ривожлантиришга ердан бе-
ради.

ҚИШЛОҚ РАЙОНЛАРИНИ РИВОЖЛАНТИРИШ ПРОГРАММАСИ

ДЕХЛИ. Индиянинг
Хиндистон жамиятининг
намбағал қатламлари
аҳволини яхшилаш —
Хиндистонда амалга
оширилган қишлоқ
районларини ривож-
лантириш программаси-
нинг асосий мақсади-
дир. Қишлоқ хўжали-
қини министри Рао
Вирендра Сингнинг
айтишича, бу програм-
мада кўзда тутилган
турли тадбирларни
амалга ошириш учун
Хиндистон ҳукумати
1981—82 молия йили-
да 3,6 миллиард рупья
ақралади.

Англиянинг қарий-
қин асрилик мўстам
лаканчилик ҳумронли-
қини Хиндистон ҳаёти-
нинг кўп жиҳатларида
қўчур из қолдирди.
Мураккаб социал-эки-
терининг содий пробле-
маларига мерос бў-
либ қолди. Бу пробле-
маларнинг кўп ҳоши
ҳам, Хиндистон мўста-
қилликка эришганга
34 йил ўтишига қа-
рмай ўтирилганча
қолмоқда. Тулиқ бў-
лмаган расмин маълу-
мотларга кўра, аграр
районларда 20,5 мил-
лиард гектарда гидро-
техника ва ирригация

Гарбий Германия, Дармштат шаҳридаги биналардан бирининг томи
одадан ташқари қиёфага эга (суратда). Бу ерда ўрнатилган умумий май,
донч 202 квадрат метрга тенг нувиш батареалари ўнмини иситиш, шунинг,
дек маъжур бинода жойлашган нузасда автоматшчаларини ювиш учун
сўз етказиб беришга етарли даражада энергия ишлаб чиқаради.
АП.ТАСС фотоси.

